

съдрано облѣкло), кои по еолическо то нарѣчие ся изговарила **Ф**-*ράχος*=*βράχος*, не ни остава никакво съмнѣние чи и та е подпаднала въ исто то положение, какъ то и вышѣйзложены тѣ, т. е. изгубила си дигамж тж. Нъ ней, мыслиме, не можи ся упрѣдѣли произношение то само съ *χα*, *βα*, *γα*; зашто то кату зѣмиме рѣчь тж *δροῦχον*=дрѣха, какъ то ѣж казвѣтъ днѣшни тѣ грѣци, и ѣ дадемъ единъ отъ тры тѣ гласа *χα*, *βα*, *γα*, намѣсту знака *с*, ништо не значи; нъ кату ѣ дадемъ гласа *δ*, тогава става *δροῦχον* наше то *дрѣха*, а самскрытско то *dhri* или *dhur*=дрѣха.

Съ рѣчь тж же *βρέχω*=**Ф**-*ρεχω*, *μελ. βρέξω* можи ся сравни нашаа рѣчь *ржсж*=рънсж, кои съотвѣтствува съ *ραυδίξω*. Послѣ п-раскж, п-раскаж, п-раскамъ, б-ръскамъ (забрьскава дѣжда казваме), въ кои ся види вмѣсту дигамж тж гласа *п* и *б*.

Ные мыслиме чи упрѣдѣление то за изгубены тѣ гласове въ число то само тры, *χα*, *γα*, *βα*, какъ то казвѣтъ учени тѣ еленисти, намѣсту изгубенж тж дигамж, не е право, нъ можи да бѣди и *δ*, какъ то видѣхме въ рѣчь тж *δροῦχον* чи е *дрѣха*, и други. Доказательство же имаме и Лукианово то свидѣтельство, каквж страсть сж имали въ Атикж да измѣнявѣтъ буквы тѣ, кое по-прѣды изложихме.

Основающти ся на тыя познаты и упрѣдѣлены доказательства, ные зѣмаме българскыи языкъ за ключъ, и кату гудиме старый знакъ **Ф** дигамж тж на много отъ гласны буквы начинающти еленскы мнимы за първобытны рѣчы, на мѣсту днѣшни тѣ знацы *с*, *с*, и имъ дадемъ единъ отъ тры тѣ гласове *χα*, *βα*, *γα*, или други нѣкои си изгубенъ гласъ, нахождаме ги чисты нашы българскы рѣчы, какъ то си ги изговаря днѣсь народа ни и въ какво то значение си ги зѣма.

Елински мними за първобытны рѣчы.

Ἀρχή—начало, кату ѣ ся гуди стараж изгубенж **Ф** дигамж намѣсту *с* и ся пиши *Φαρχη*, съ гласа *β*, става *βαρχη*, българскы върхъ, начало. Таа же рѣчь въ простогръцкыи языкъ ся е съхранила съ старо то си произношение: *βράχος*, казвѣтъ за извышеность, наше *вѣрхъ*.

Тѣѣ исто и производна та рѣчь отъ *ἀρχή*, какъ то *ἄρχων*, *Φάρχων*, е наше *вѣрхов-нъ*, началникъ. Ные видѣхме чи таа иста рѣчь и въ самскрытъ языкъ *vīrk* и *vīrhat*, се исто значение има какъ то и въ нашъ говоренъ днѣсь языкъ, што то древность та на таж рѣчь въ никакво съмнѣние не подпада!

Ὑδωρ (вода) *ὕδωρ. ὕδατος ὑεν.* неправильно склонение имѣашта рѣчь. Коренный слогъ е *ὕδ* съ дигамж тж *Φυδ*=*β-υδ*, наше то вуда, какъ то го изговаря народъ. Знаино е чи грѣцкото *υ* ся е произносило и кату *у*.